Решение на Съда (трети състав) от 13 октомври 2011 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel — Белгия) — DHL International NV, по-рано Express Line NV/Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

(Дело C-148/10) [1]

(Пощенски услуги — Външни процедури за разглеждане на жалбите на ползвателите — Директива 97/67/ЕО — Член 19 — Приложно поле — Допълнителен характер на възможностите за обжалване, предвидени в националното право и в правото на Съюза — Свобода на действие на държавите членки — Граници — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване)

(2011/C 355/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: DHL International NV, по-рано Express Line NV

Ответник: Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van Cassatie van België — Тълкуване на член 19 от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12), съответно изменена с Директива 2002/39/ЕО (ОВ L 176, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 178) и Директива 2008/6/ЕО (ОВ L 52, стр. 3) — Процедури за обработка на административните жалби на ползвателите на пощенски услуги — Външна система за обработка

Диспозитив

1. *Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, в нейната първоначална редакция и в редакциите ѝ след измененията с Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 година и с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 година, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, с която по отношение на доставчиците на невключени в универсалната услуга пощенски услуги се придава задължителен характер на външна процедура за разглеждане на жалбите на ползвателите на тези услуги.*
2. *Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, с която по отношение на доставчиците на невключени в универсалната услуга пощенски услуги се придава задължителен характер на външна процедура за разглеждане на жалбите на ползвателите на тези услуги.*

[1] ОВ C 161, 19.6.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 13 октомври 2011 г. (преюдициално запитване от Landgericht Baden-Baden, Германия) — Наказателно производство срещу Leo Apelt

(Дело C-224/10) [1]

(Директива 91/439/ЕИО — Взаимно признаване на свидетелствата за управление на превозни средства — Отнемане на национално свидетелство за управление, издадено от държавата членка по пребиваване и издаване от друга държава членка на свидетелство за управление на превозни средства от категории B и D — Отказ за признаване от държавата членка по пребиваване — Задължение за притежаване на валидно свидетелство за управление на превозни средства от категория B към момента на издаване на свидетелството за управление на превозни средства от категория D)

(2011/C 355/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Baden-Baden

Страна в главното наказателно производство

Leo Apelt

Предмет

Преюдициално запитване — Landgericht Baden-Baden — Тълкуване на член 1, член 5, параграф 1, буква а) и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 62), както и на член 11, параграф 4 от Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216, поправка в ОВ L 19, 2009 г., стр. 67) — Свидетелство за управление на превозни средства от категория B, издадено от държава членка на гражданин на друга държава членка преди решение за отнемане на национално свидетелство за управление, но след настъпването на фактите, които обосновават тази мярка — Разширяване на това свидетелство за управление до категория D от страна на издалата свидетелството за управление държава членка след изтичане на срока на действие на забраната да се иска издаването на ново национално свидетелство за управление — Възможност за държавата членка по пребиваване да откаже да признае валидността на това свидетелство за управление, като мотивира отказа си с липсата на валидно свидетелство за управление за категория B към момента на издаване на свидетелството за управление за категория D

Диспозитив

Член 1, параграф 2, член 5, параграф 1, буква а), член 7, параграф 1, буква б) и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства, изменена с Директива 2000/56/ЕО на Комисията от 14 септември 2000 г., допускат приемаща държава членка да откаже да признае издадено от друга държава членка свидетелство за управление на превозни средства от категории B и D, първо, когато на притежателя на посоченото